

HÉVIZI OTTO

óriásbogár

amin jöttem besüpped " lágyan " feketén
esőbe kapaszkodna a lámpasor
elernyed ürességbe vágva megfeszül
végigfut a hőség mindegyik vason

s az oszlopok közt végig ében sivatag
a szél ha csillogó redőkbe fújja
lábam nyomán felszakadt hajszálerek
a testmelegben összenőnek újra

a forróság leleplezte az ünnepélyt
egy téren hagyott kutya szukölése
egyetlen hangszilánk mely emlékeztetett
az üveglapon elcsúszó tenyérre

nátára hullt bogár az utca s "ugy tünt" ninos
is otthona egy más nehézkedésben -
nyitókép egy észrevétlen zuhanáshoz
ahogyan mászni kezd velem az égen